

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag var ved dets seneste Fremførelse for Rigsdagen i Samlingen 1894—95, hvor det vedtoges uforandret af Landstinget, medens det i Folketinget kun naaede til 1ste Behandling, ledsaget af følgende Bemærkninger:

3 nærværende Lovforslag er det søgt at samle Reglerne om alle de Retsforhold, der have til Grundlag den aandelige Produktion i videre Forstand. En lignende Ordning er gennemført i forskellige fremmede Lande¹⁾, medens den gældende danske Ret ligesom en stor Del fremmede Lovgivelser giver Reglerne for de enkelte Arter af disse Retsforhold i særlige Love. Medens det nære Slægtskab mellem samtlige i Loven behandlede Retsforhold bevirker, at nogle af de disse vedrørende Retsregler kunne gives under eet, jfr. Forslagets tredje Afsnit, er det ikke fundet hensigtsmæssigt at give de almindelige Grundregler for samtlige herhen hørende Retsforhold i særlige Bestemmelser, saaledes som det i nogle af de ovennævnte fremmede Love. Dels gør der sig, trods det indre Slægtskab, saa mange særlige Hensyn gældende ved hvert enkelt af disse Retsforhold, at det vilde blive nødvendigt enten for Simpeltens Skyld paa væsentlige Punkter at ofre de enkelte Retsforholds særlige Krav eller i de specielle Afsnit at tilføje en saadan Række Modifikationer i de almindelige Regler, at der ved den hele Ordning intet vilde vindes i Retning af Simpelt og Ensartethed, idet dertil mange Gentagelser vilde blive nødvendige. Dette sees ogsaa af en Del af de anførte fremmede Love. Men særlig vilde en saadan Ordning i dansk Ret møde næsten uovervindelige terminologiske Hindringer, allerede fordi den danske Retsterminologi sjænder en brugbar og anerkendt Fællesbetegnelse for alle herhen hørende Rettigheder, saaledes som den kendes i andre Landes Retsprog (Urheberrecht, Copyright, droit d'auteur, propiedad intelectual), idet navnlig Betegnelsen „Litterær og Kunstnerret Ejendomsret“ med Rette ikke har fundet Anerkendelse i vor Retsvidenskab. Det udvirkede indeholder Forklaringen af, at Forslaget fremtræder inddelt i 3 bestemte færdige Afsnit, af hvilke det første behandler Forfatterretten, det andet Kunstnerretten, og endelig det tredje indeholder nogle almindelige Bestemmelser.

En Modifikation og i Forbindelse hermed en Omordning af hele den herhen hørende Lovgivning maa af flere Grunde anses ønskelig. Allerede den gældende Lovgivnings rent hvide Fremtræden maa anses som højt uheldig; særlig gælder dette for Forfatterrettens Vedkommende. Hovedloven er vel Lov af 29de December 1857, men denne er suppleret og modificeret ved ikke mindre end 4 senere Love af 23de Februar 1866, 21de Februar 1868, 24de Maj 1879 og 12te April 1889. Alene Banstelligheden ved under disse Forhold at faa en sikker Oversigt over den gældende Ret i sin Helhed og ved at udjævne de Disharmonier, som fremkomme, naar disse til dels mindre klart og heldigt affattede Bestemmelser sammenstilles, turde være en fyldestgørende Grund til at ønske den gældende Lovgivning afløst af en Lov, hvor alle herhen hørende Bestemmelser samles og sammenarbejdes til et harmonisk Hele. Der er da ogsaa gentagne Gange, blandt andet fra Rigsdagens Side ved Behandlingen af Loven af 12te April 1889, offentligt udtalt Ønsket om en saadan Omarbejdelse af Lovgivningen²⁾. — Ogsaa om Kunstnerretten findes Bestemmelserne paa flere Steder, dels i Hovedlovene af 31te Marts 1864, dels i Lov 23de Februar 1866 §§ 1—3 og 10. Men væsentligere er det, at der paa en Række Hovedpunkter gør sig betydelige Afvigelser gældende mellem den retlige Ordning af ensartede Forhold vedrørende henholdsvis Forfatterretten og Kunstnerretten. Eksempelvis kunne nævnes de forskellige Regler om Konfiskation i Lov af 29de December 1857 § 20 og Lov af 31te Marts 1864 § 7, samt om Rettens Varighed, idet Retsbestyrelsen for Forfatterretten som Regel varer i 50 Aar, for Kunstnerretten kun 30 Aar. Den paa disse og flere Punkter bestaaende Modsetning er i og for sig ganske unaturlig. Men endelig maa det extendes, at de gældende Regler paa mange Punkter ere ikke blot meget ufuldstændige, men til Dels ogsaa ret uheldige. Hvad særlig Forfatterretten angaar, er den gældende Ret absolut til Hindring for, at Danmark kan tiltræde den i Bern i 1886 mellem England, Tyskland og Frankrig, Italien, Spanien, Bel-

¹⁾ Jfr. navnlig spansk Lov af 10de Januar 1879; fransk Forordning af 15de Marts 1880; svejtsk Lov af 23de April 1883; ungarsk Lov af 26de April 1884; belgisk Lov af 22de Marts 1886, samt blandt de ældre Love østerrigsk Lov af 19de Oktober 1846.

²⁾ Jfr. Rigsdagstidende for 1888—89, Folketingets Forhandlinger Sp. 6261 fg.; Tillæg B. Sp. 1471—72.